

सहस्रपत्रकमलं गोकुलाख्ये महत्पदम् ।
 तत्कर्णकारं तद्धाम तदनंताशसंभवम् ॥ 2 ॥
 कर्णकारं महद्यत्रं षट्कोणं वज्रकीलकम्
 षडंग षट्पदीस्थानं प्रकृत्या पुरुषे च ।
 प्रमोहनं दमहानंदरसनोवस्थितिं ह्यित्
 ज्योतीरूपेण मनूना कामबीजने संगतम् ॥ 3 ॥
 तत्कंजलकं तदंशानां तत्पत्राणि श्रियामपि ॥ 4 ॥
 चतुरस्रं तत्प्रतिः श्वतेद्वीपाख्यमद्भुतम् ।
 चतुरस्रं चतुर्मुखं चतुर्धाम चतुष्कृतम् ।
 चतुर्भुजं पुरुषार्थं च चतुर्भुजं हते भुजितम् ।
 शूलैर्दशभिरानुधुमूर्ध्वाधो दग्धदिक्स्वपि ।
 अष्टभिरिन्धिरिज्जुष्टमष्टभिरिः सिद्धिभिसिं तथा ।
 मनुरूपैश्च दशभिरिदिकिपालैः परतिवृत्तम् ।
 श्यामैर्गणैश्च रक्तैश्च शुक्लैश्च पार्षदरुषभैः ।
 शोभति शक्तिभिसिंताभिरिदुताभिरिः समंततः ॥ 5 ॥
 एवं ज्योतिर्मयो देवैः सदानंदं परात्परः ।
 आत्मारामस्य तस्यास्ति प्रकृत्या न समागमः ॥ 6 ॥
 मायया हरममाणस्य न वियोगस्तथा सह ।
 आत्मना रमया रमेते त्यक्तकालं ससिक्षया ॥ 7 ॥
 नयति सा रमा देवी तत्प्रिया तद्वशं तदा ।
 तल्लिङ्गं भगवान् शंभुर्ज्योतिरूपः सनातनः ।
 या योनिरिः सापराशक्तिः कामो बीजं महद्धरः ॥ 8 ॥
 लिंगयोन्यात्मिका जाता इमा महेश्वरी प्रजाः ॥ 9 ॥
 शक्तिमान् पुरुषः सोहयं लिंगरूपी महेश्वरः ।
 तस्मिन्नावरिडूल्लिङ्गे महाबिष्णुर्जगत्पतिः ॥ 10 ॥
 सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्रकक्षः सहस्रपात् ।
 सहस्रबाहुर्वशिवात्मा सहस्रांशः सहस्रसूः ॥ 11 ॥
 नारायणः स भगवानापस्तस्मात्सनातनात् ।
 आवरिसीत्कारणार्णो नधिरिः संकक्षणात्मकः ।
 योगनदिरां गतस्तस्मिन् सहस्रांशः स्वयं महान् ॥ 12 ॥
 तद्रोमवलि जालेषु बीजं संकक्षणस्य च ।
 ह्यैतान्येडानि जातानि महाभूतावृतानि तु ॥ 13 ॥
 प्रत्येडमवेमकोंशदकोंशद्विशित्स्वयम् ।
 सहस्रमूर्धा वशिवात्मा महाबिष्णुः सनातनः ॥ 14 ॥
 वामांगदसृजद्विष्णुं दक्षिणांगत्प्रजापतिम् ।
 ज्योतिरिङ्गमयं शंभुं कूर्चदशोदवासृजत् ॥ 15 ॥
 अहंकारात्मकं वशिवं तस्मादतेद्व्यजायत ॥ 16 ॥

अथ तसैत्रविधिरैवशैर्लीलामुद्भवतः कलि ।
योगनदिरा भगवती तस्य श्रीरवि संगता ॥ 17 ॥

ससूक्ष्मायां ततो नाभसेतस्य पद्मं वनिर्षयत् ।
तन्नालं हमेनलनिं ब्रह्मणो लोकमद्भुतम् ॥ 18 ॥

तत्त्वानि पुरुरूटानि कारणानि परस्परम् ।
समवायाप्रयोगाच्च वभिन्नानि पृथक् पृथक् ।
चच्छिक्त्या सज्जमानोहथ भगवानादपिरुषः ।
योजयन्मायया दवेवो योगनदिरामकल्पयत् ॥ 19 ॥

योजयति वा तु तान् यवे प्रवविशे स्वयं गुहाम् ।
गुहां प्रवविष्टे तस्मिंस्तु जीवात्मा प्रतविध्यते ॥ 20 ॥

स नित्यो नित्यसंबंधः प्रकृतश्च परैव सा ॥ 21 ॥

एवं सर्वात्मसंबंधं नाभ्यां पद्मं हररेभुत् ।
तत्र ब्रह्माभवद्भूयश्चतुर्वदी चतुर्मुखः ॥ 22 ॥

स जातो भगवच्छक्त्या तत्कालं कलि चोदतिः ।
ससूक्ष्मायां मतिं चक्रे पुरवसंस्कारसंस्कृतः ।
ददर्श कबेलं ध्वांतं नान्यत्कमिपि सर्बतः ॥ 23 ॥

उवाच पुरतस्मै तस्य दविषा सरस्वती ।
कामः कृष्णाय गोविन्द हरे गोपीजन इत्यपि ।
बल्लभाय प्रिया बहनरेमंत्रं तं दास्यति प्रियम् ॥ 24 ॥

तपस्त्वं तप एतने तव सद्धिर्भवविष्यति ॥ 25 ॥

अथ तपे स सूचरिं प्रीणन् गोविन्दमव्ययम् ।
श्वतेद्वीपपतिं कृष्णं गोलोकस्थं परात्परम् ।
प्रकृत्या गुणरूपिण्या रूपिण्या पर्युपासतिम् ।
सहस्रदलसंपन्नं कौटकिं जलकवृंहति ।
भूमिचिंतामणिसितत्र करुणकारे महासने ।
समासीनं चदिनंदं ज्योतिरूपं सनातनम् ।
शब्दब्रह्ममयं वणुं वदयंतं मुखांबुजे ।
बलासिनीगणवृत्तं स्वैः स्वैरंशैर्भष्टुतम् ॥ 26 ॥

अथ वणुनिदस्य त्रयीमूर्त्तमिषी गतिः ।
स्फुरती प्रवविशेशु मुखाब्जानि स्वयंभुवः ।
गायत्रीं गायतस्मादधिगत्य सरोजजः ।
संस्कृतश्चादगिरुणा द्वजितामगमत्ततः ॥ 27 ॥

त्रय्या प्रवृद्धोहथ वधिरिवजिष्णोततत्त्वसागरः ।
तुष्टाव वदेसारणे स्तोत्रेणोने कशेवम् ॥ 28 ॥

चिंतामणिरकरसद्मसू कल्पवृक्ष
लक्षावृत्तेशु सुरभीरुभिलयंतम् ।
लक्ष्मीसहस्रशतसंभ्रमसवेयमानं
गोविन्दमादपिरुषं तमहं भजामि ॥ 29 ॥

বণ্ণেং ক্ৰবণংতমরবংিদদলাযতাক্ষং
বর্হাবতংসমসতিংবুদসুংদরাংগম্ ।
কংদর্পকোটকিমনীযবশিষেশাভং
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 30 ॥

আলোলচংদ্রকলসদ্বনমাল্যবংশী-
-রত্নাংগদং প্ৰণয়কলেকিলাবলিাসম্ ।
শ্যামং ত্ৰভিৎগললতিং নযিতপ্ৰকাশং
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 31 ॥

অংগানি যস্য, সকলৎদ্রযিবৃত্তমিৎতি
পশ্যৎতি পাংতি কলয়ৎতি চরিং জগৎতি ।
আনংদচন্মযসদুজ্জ্বলবগ্ৰহস্য,
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 32 ॥

অদ্বতৈমচ্যুতমনাদমিনংতরুপং
আদ্যং পুরাণপুরুষং নবযটৌবনং চ ।
বদেষু দুর্লভমদুর্লভমাত্মভক্তৌ
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 33 ॥

পংথাস্তু কোটশিতবত্‌সরসংপ্ৰগম্যো
বায়োরথাপি মনসো মুনপিংগবানাম্ ।
সোহপ্যস্‌তি যত্‌প্ৰপদসীম্ন্যবচিৎতি যতত্‌বৈ
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 34 ॥

একোহপ্যসটৌ রচয়তিং জগদংডকোটং
যচ্ছক্‌তরিস্‌তি জগদংডচয়া যদংতঃ ।
অংডাংতরস্‌থপরমাণুচয়াংতরস্‌থং
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 35 ॥

যদ্ভাবভাবতিধিয়ৌ মনুজাস্‌তথবৈ
সংপ্ৰাপ্য, রূপমহম্বাসনযানভূষাঃ ।
সূক্‌তৈর্যমবে নগিমপ্ৰথতিঃ স্‌তুবংতি
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 36 ॥

আনংদচন্মযরসপ্ৰতভিাবতিভি-
-স্‌তাভরিয়, এব নজিরূপতয়া কলাভিঃ ।
গোলোক এব নবিসত্‌যখলিত্‌মভূতৌ
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 37 ॥

প্ৰমোংজনচ্ছুরতিভক্‌তবিলিচোননে
সংতঃ সদবৈ হৃদয্যেষু বলিোকয়ংতি ।
যং শ্যামসুংদরমচিৎতি যগুণস্বরূপং
গোবংিদমাদপিুরুষং তমহং ভজামি ॥ 38 ॥

রামাদমিূর্তষি কলানযিমনে তষিঠন্
নানাবতারমকরোদ্ভুবনেষু কংতি ।
কৃষ্ণং স্বয়ং সমভবত্‌পরমঃ পুমান্‌ যৌ

গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 39 ॥

যস্য. প্রভা প্রভবতৌ জগদংডকোটী-
-কোটীষ্বেশেষবসুধাদি বিভূতভিনিম্ ।
তদ্বরহ্ম নষ্কিলমনং তমশেষেভূতং
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 40 ॥

মায়া হি যস্য. জগদংডশতানি সূতে
ত্রগৈগুণ্যতদ্বশ্বিবদেবতিয়মানা ।
সত্ত্বাবলংবপিরসত্ত্বং বশিদ্ধসত্ত্বং
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 41 ॥

আনংদচন্মযরসাত্মতয়া মনঃসু
যঃ প্রাণনিং প্রতফিলন্ স্মরতামুপতেয. ।
লীলায়তিনে ভুবনানি জয়ত্য়জস্রং
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 42 ॥

গোলোকনাম্ননি নিজিধাম্ননি তলে চ তস্য.
দবেমি মহশেহরধিমসু তষুে তষুে ।
তে তে প্রভাবনচিয়া বহিতাশ্চ যনে
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 43 ॥

সৃষ্টিস্থিতিপিরলযসাধনশক্তিরিকো
ছায়বে যস্য. ভুবনানি বিভির্তি দুর্গা ।
ইচ্ছানুরূপমপি যস্য. চ চেষ্টতে সা
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 44 ॥

ক্ষীরং যথা দধি বকিরবশিষেযোগাত্
সংজায়তে ন হি ততঃ পৃথগস্তি হতেওঃ ।
যঃ শংভুতামপি তথা সমুপতৈকি কার্যা-
-দগোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 45 ॥

দীপার্চরবে হি দশাংতরমভ্যুপতেয.
দীপায়তে ববিতহতেসমানধর্মা ।
যস্তাদ্গবে হি চ বষ্ণিতয়া বিভাতি
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 46 ॥

যঃ কারণার্ণবজলে ভজতি স্ম যোগ-
-নদিরামনং তজগদংডসরোমকূপঃ ।
আধারশক্তিমিবলংব্য. পরাং স্বমূর্ত্তি
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 47 ॥

যস্য. কৈনশ্বেসতিকালমথাবলংব্য.
জীবংতলি লোমবলিজা জগদংডনাথাঃ ।
বষ্ণুর্মহান্ স ইহ যস্য. কলাবশিষেও
গোবত্দিদমাদপিরুশং তমহং ভজামি ॥ 48 ॥

ভাস্বান্ যথাশ্মশকলষুে নিজিষুে তজেঃ
স্বীযং কযিত্ প্রকটযত্য়পি তদ্বদত্ৰ ।

ব্রহ্মা য এষ জগদংডবধিানকর্তা
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 49 ॥

যত্পাদপল্লবযুগং বনিধিায়, কুংভ-
-দ্বংদ্ববে প্ৰণামসমযে স গণাধরিাজঃ ।
বঘিনান্ বহিং তুমলমস্য, জগত্ ত্রয়স্য,
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 50 ॥

অগ্নিন্নির্মহী গগনমংবু মরুদ্দশিশ্চ
কালস্তথাত্মমনসীতি জগত্ ত্রয়াণি ।
যস্মাদভবংতি বভিবংতি বশিংতি যং চ
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 51 ॥

যচ্চক্ষুরেষে সবতিা সকলগ্রহাণাং
রাজা সমস্তসুরমূর্ত্তরিশেষেতজোঃ ।
যস্যাজ্জ্ঞেয়া ভ্রমতি সংভূতকালচক্রো
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 52 ॥

ধর্মমোহথ পাপনচিযঃ শ্রুতযস্তপাংসি
ব্রহ্মাদিকীটপতগাবধযশ্চ জীবাঃ ।
যদ্দতমাত্ৰবভিবপ্ৰকটপ্ৰভাবা
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 53 ॥

যস্ত্বংিদ্রগোপমথবংদ্রমহো স্বকর্ম-
-বংধানুরূপফলভাজনমাতনোতি ।
কর্মাণিনির্দহতি কংিতু চ ভক্তভিজাং
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 54 ॥

যং ক্রোধকামসহজপ্ৰণয়াদভীতি-
-বাত্ সল্যমোহগুরুগটৌরবসব্বেষাবটৈঃ ।
সংচংিত্য, তস্য, সদৃশীং তনুমাপুরতে
গোবংিদমাদপিরুষ্ণং তমহং ভজামি ॥ 55 ॥

শ্রযিঃ কাংতাঃ কাংতঃ পরমপুরুষঃ কল্পতরবো
দ্রুমা ভুমশ্চিংতামণিগময, তি তোযমমৃতম্ ।
কথা গানং নাট্যং গমনমপি বংশী প্ৰযিসখি
চদিানংদং জ্যোতিঃ পরমপিতদাস্বাদ্যমপি চ ।
স যত্ৰ ক্షীরাব্ধিঃ স্রবতি সুরভীভ্যশ্চ সুমহান্
নমিষোর্ধাখ্যো বা ব্রজতিনি হি যত্ৰাপিসমযঃ ।
ভজে শ্বতেদ্বীপং তমহমহি গোলোকমতি যং
বদিংতস্তে সংতঃ ক্షতিবিরিলচারাঃ কতপিয়, ॥ 56 ॥

অথোবাচ মহাবষ্টিগুরুভগবংতং প্ৰজাপতমি ।
ব্রহ্মন্ মহত্ ত্ববজিঞানং প্ৰজাসর্গে চ চন্মতঃ ।
পংচশ্লোকীমমিাং বদিয়াং বত্ স দত্ তাং নবিোধ মং ॥ 57 ॥

প্ৰবুদ্ধে জ্ঞানভক্তভিযামাত্মন্যানংদচন্মযী ।
উদতেযনুত্তমা ভক্তরিভগবত্ প্ৰমেলক্షণা ॥ 58 ॥

प्रमाणसैतत् सदाचारसैतदभ्यासैर्नरिंतरम् ।
बोधयनात्मनात्मानं भक्तमिष्युत्तमां लभते ॥ 59 ॥

यस्याः श्रयेस्करो नान्ति यथा नरिवृत्तमिष्युत् ।
या साधयति मामवे भक्तिं तामवे साधयते ॥ 60 ॥

धर्मान्यान् परतिष्यज्य मामके भज विश्वसन् ।
यादृशी यादृशी श्रद्धा सिद्धिर्भवति तादृशी ।
कूर्बन्नरिंतरं कर्म लोकोहयमनुवर्तते ।
तनेवै कर्मणा ध्यायन्मां परां भक्तिमिच्छति ॥ 61 ॥

अहं हि विश्वस्य चराचरस्य,
बीजं प्रधानं प्रकृतिः पुमांश्च ।
मयाहतिं तजे इदं बभ्रुषि
बधि बधिहे त्वमथो जगति ॥ 62 ॥

इति श्री ब्रह्म संहिता संपूर्णम् ।

